

PRÆFATIO

AD

LECTOREM.

Lector Benevole,

NE cuiquam sit mirum quod & nos eti-
am Æsculapii tumulo officia nostra præ-
stemus, nec temerarium censeatur quod
nostra conamina in Criticorum manus demittere
non dubitavimus; neminem enim latet, quod op-
timorum ingeniorum scripta, licet maxime sub-
acta & elimata, (speciatim quæ hujus sunt fa-
rine) Criticorum tamen & Curiosorum cen-
suras rigidissimas ab Authorum Capitibus aver-
tere nequeant: non itaque novum quid &

P R Æ F A T I O

Singularare vobis videbitur si subsequens hic Tractatus cum iisdem incommodis confluetur, quandoquidem apparatu familiari (licet non vernaculo) instructus, in publicum prodeat; & in duro hoc seculo, quo homines magis invidia & curiositate, quam charitate & Veritatis amore percelluntur. Sed, Jacta est alea: Vestra censura nos non commovebunt, si quidem nos nihil aliud præ oculis habemus, quam ut humano generi (pro viribus nostris) inserviamus, libere aliis in communicando quod ex Indulgentia Dei nobis concessum est; quod si publico quicquid boni aut servitii præstare queat, nos nostrum finem assecuti sumus.

Nos tractatum hunc mole parvum tandem publici juris facimus, post multorum annorum observationem & praxim, de morborum Theoria & Curatione: cum in hac arte prima jecimus fundamenta, pars Pharmaceutica, seu Medicamentorum preparatio, nobis maxime ardua & difficilis videbatur; licet nihil sane exoptatius fuerat quam hanc bene callere; nec voti compos fueram, priusquam assidua cura & labore, propriis ipsius manibus, in eadem investiganda desudaveram, pecunie etiam vi non modica in hoc opus erogata; & laborum quidem fructus uberes percipimus, licet alii forsitan nos parvi faciant, vel ex eo quod in propria encheirisi exercenda tantam industriam & diligentiam adhibuimus: nos tamen Pharmaciæ Chymicæ, ejusque notitiam accuratam, earum vanis ratiocinationibus, conjecturis speculativis & jejunis, probationibus magis verbosis quam rem attingentibus, longe præferimus, potius esse autumantes nos totos addicere constanti & laboriosæ
pra-

AD LECTOREM:

praxi in remediis Chymicis & Galinensis rite præparandis: ex qua rite celebrata cognitio defectuum & impuritatum quibus entia naturalia laborant, notitia morborum corpori humano incidentium, & adaptatio remediorum tutorum & efficacium, procul dubio dependent. Hac itaque Medicamentorum rite præparandorum praxis nobis pro Diplomate habetur; nec in hac prosequenda ad ullam aliam metam collimamus, quam ut Medicorum tum Veterum tum Recentium, qui in experimentis Therapeuticis primas tenent, vestigia prementes, eorum Doctrinam Κατάκοδος sequamur.

Hi sunt, Hippocrates, Caristius, Galenus, Oribasius, Libavius, Angelus Sala, Crollius, Quercetanus, Celsus, Minfichtus, Schroderus, Helmontius, Hartmamius, Sennertus & Svvelferus, qui in sua Mantiff. Hermet. Præfat. huic nostræ sententiæ palam suffragatur, dicit, Chymiam esse Artem nobilissimam & Medico scitu summè necessariam, & includere Universam Philosophiam Practicam. Medici hæc suo seculo celeberrimi, ut & plurimi alii (quorum numerum pene infinitum in medium proferre non vacat curiosissimi erant hujus Scientiæ Investigatores, in & Vegetabilium, Mineralium, &c. Anatomia Vulcanica versatissimi; & ipse Gregorius Horstius licet in Galeni verba juraverat, fatetur tamen Medicum sine Pharmacia Chymica mutilum esse: ut in Lib. 10. de Pharmaceuticis, ejus verba sic se habent, Encomia Chymia non opus est ut hic recenseam, quia verum est quod habet alicubi Heurnius, Cespitat jam profecto sine hac arte Medicina. Et Matthiolus in Epist. ita Sententiam fert, Ausim dicere neminem Medicum

cum

P R Æ F A T I O

eum Absolutum esse posse, imo nec mediocre quidem, qui in hac nobilissima destillandi scientia non sit exercitatus. In promptu etiam foret plurimos ex Medicis nostris Londinensibus, magni nominis & fama, adducere, qui strenue contenderunt, & etiam constanter hoc exercuerunt, ut omnia sua Medicamina propriis ipsorum manibus prepararent & administrarent. Hoc pro certo habendum, quod qui vere Medicus expertus *ἢ πατεντικός ἰατρός*, fieri velit, Materiam Medicam, ejusque preparationem debitam, exactissime callere, necesse habeat.

Quod si semel consequatur, patebit via, ad virtutes Medicinales omnium Pharmacorum distincte dignoscendas, & eorundem Administrationem majori cum judicio regulandam, unde felicior successus opus coronabit, & egrotantis commodum Majori cum certitudine promovebitur: Medicus enim est qui sanat, non qui garrit: nam & hoc mihi persuasum habeo, neminem posse a priori de morborum curatione ratiocinia certa & demonstrativa instituire, nisi qui principiis solidis & firmis innitens; omnia queque Medicamina, ope ignis, & manuum suarum operatione, accommodare & corrigere norit: quod qui rite peregerit, Medicus est Meritis: sed hic labor, hoc opus est: sunt qui Corporum principia, Vulcano mediante, ab invicem segregare norunt, qui tamen in arte Medica meri sunt Hospites; restat enim adhuc Modus Conficiendi, non citra laborem addiscendus; quo etiam satis explorato, nec & hic laboris finis est; debita administrandi Methodus, pro circumstantia.

AD LECTOREM.

tiarum varietate, &c. res maximi est momen-
 ti, & scitu apprime necessaria; licet maxime
 ardua & difficilis: quod si cujus labores, no-
 stra hac conamina, hac in parte, alleviare que-
 ant, nos nec oleum nec operam perdidimus: for-
 san in angustiis hisce schedalis comprehensum repe-
 riet Lector, quod per mille volumina longe la-
 teque diffusum spargitur: hoc tamen Lectori ami-
 co ignotum nollem, quod a trito & vulgari tra-
 mite saepe saepius recessimus, & in Methodo meden-
 di, & in remediis accommodandis, experien-
 tia nempe nostra aliam monstrante viam: quod
 si cui hac nostra Methodus displiceat, nos no-
 strum non urgemus, unicuique sua libertate frui
 & uti libere concedentes.

Hoc tamen mihi certo polliceor, quod ne-
 mo nos ex eo criminis reos arguit, quod Tra-
 ctatus hic noster aliorum Scriptorum spoliis opi-
 mis refertus fuerit: quantum enim novimus,
 nos a nullo Authore clam surripimus, si quid
 forte mutuati fuerimus, nos grato animo palam
 acceptum retulimus. Nos quidem Brevitati,
 sed & perspicuitati, consulto studendum du-
 ximus, ne nimia prolixitate Lectori (tot Au-
 thoribus, totque Scriptis pene oppresso) tedium
 pareret.

Habes itaque, Lector Benevole, succinctum &
 dilucidum hunc Tractatum, quo duce viam carpas
 in morborum curatione rite expedienda, & arte
 Medica in tuum & aegrorum commodum dirigen-
 da: quod sane pro scopo & fine nostro nobis sem-
 per proposuimus.

Non verba faciam de Tractatu ipso an Laudem
 an Vituperium mereatur judicet eruditus Orbis:
 Quod

PRÆFATIO

Quod Reliquum est, candido Lectori Horatii ver-
bis vale dicam.

Si quid novisti rectius istis,
Candidus imperti, si non his utere me-
sum.

IN.

Cap.

2. E.
3. C.
4. A.
5. P.
6. P.
7. M.
8. M.
9. C.
10. .
11. .
12. .
13. .